

atev bo nam poplačala trud in muke leta. Kako se je je skoz vinograde iti, ko je vsak trs poln sadja. Pa ne samo da bomo dobili mnogo vina, ampak da bomo dobili izvrstno vino nas še z večjim veseljem naj napolni. Pri vinogradnikih samih naj tisk, ki hoče dobro vino imeti, kupuje. — Te dni so v Ptuj in Mariboru izletniki iz Spod. Avstrijskega, ki so prišli gledat vinogradov. Prišlo jih je okoli 250. Vsi so bili iznenadjeni čez lepe rodovitne gorice.

Surovost na deželi. Zadnji čas se večkrat počaka, da so surovi fantje, naščuvani ali od prvakov od farjev, napadli mirne meščane ter začeli kazenje metati in jih psovati. V okolici Celja in Maribora se je že to večkrat zgodilo. To je sad klerikalnih hujskačev. Kam plovete farji. Zakaj peša vera?

Mariborska okolica. Uradni list ces. kr. okrajnega glavarstva Maribor tiska se v klerikalni tiskarni. Toraj morali bi uradni list sprejemati, ki se skuša v črni kuhinji. Kolikokrat nas napredne občine predstojnike, učitelje itd. listi, ki se tiskajo v tej tiskarni, blatijo in zato bi sprejeli uradni list, ki se tudi tamkaj tiska! Če se bo uradni list od drugega leta naprej še vedno v tej tiskarni tiskal, naprednjaki ne bomo več sprejeli. Proč z listom, ki diši po farjih.

Zaradi 20 kron življenje zgnbil. Pred kratkim zgodila se je med Celjem in Teharjem grozna nesreča. Med železniških delavcev, ki so železniški tir popravljali, ponočevali so v nekem listniku. Čeravno so ga drugi svarili, vendar se je podal v gorečo parmo, komaj je prestopil prag, zrušila se je parma ter pokopala nesrečneža. Drugi dan našli so zgoreto truplo.

Sv. Lenart v Slov. gor. Umrli je 6. p. m. v Sv. Lenartu v Slov. gor. tržan August Aubl. 8. p. m. je spreved, katerega se je udeležilo ogromno ljudstva. Ko so že prvi bili na pokopališču, zapustili so zadnji še komaj hišo žalosti.

Ljutomerški okraj. Johana Lukovnjak, želarka v Ljutomeru, peljala je v kišti na Štajersko materi dve svinji. Ni vedla, da je to prepovedano, ker navadno ljudstvo, ki ne tržuje z svinjami, se tudi za to ne bota. Na Štajerskem prijeli so jo orožniki, ter jo poslali v Ljutomer, ker ni bila domačinka. Opozarimo tedaj bralce na meji, da se brigajo za take povpre, kajti nevednost zakona ne varuje kazni. Glavna oznanila ces. kr. ministerstva za notranje zadeve z dne 20. maja 1905 št. 16986 je prepovedano svinje v okraja Čakovec na Štajersko uvažati.

Umrli je slovenski slikar, Anton Ažbe v Monaku (München). Bil je eden najboljših slovenskih slikarjev svetovne slave. Svoj atelier je imel krasno oprejen v Monakovem, kjer je imel tudi svojo slikarsko šolo. Vest o njegovi smrti je prišla nenadejano.

Dopisi.

Sv. Urban pri Ptuj. Pri nas ljubi Štajerc se od procesijami nikdar ni zvonilo, kakor da bi bil

pogreb kakega turka, šlo je ljudstvo tiho in mirno in še bolj tihi so bili zvonovi. Nekako zimsko spanje jih je utihnilo. Pa glej! Zbudili so in klenkali in zvonili, — da si se bal, da ne bodo počili. Kaj pa je to burno zvonjenje z vsemi zvonovi pomenilo? Naš kaplan se je preselil in zato so tako zvonili. Ne vemo pa ali iz veselja ali žalosti. Ljudstvo se zelo jezi in pravi za nas pri procesijah niti en zvon ne zvonijo, če pa se preseli privandran kaplanček zvonijo, kakor če bi sveti oče papež prišli ali odšli. Zbogaj vidijo, zakaj vera peša. Farjem je lastna oseba več nego sveta vera.

Iz Ljutomera. Na male maše dan t. j. 8. t. m. na večer napadla sta sinčka tukajšnje poznate stare Veršičke, ki slišita na ime Feliks in Lojzek, na tukajšnjem kolodvoru jednega tukajšnjega mirnega domačina in potem pa jedno gospo in se hvalila, kako da bosta kot sokola v nedeljo dne 10. t. m. v Ormožu z rudečo srajco svet obračala. Kam pride svet? Fantje še z mokrimi ušesi hočejo svet obračati, do sedaj ga pa močje ni obrnili! Ako bi videli tega Feliksa, bi strmeli, zgleda ko opica, še bolj zaobrnjene usta ima in klepetuli ko „karfreitag račen.“ Lojzek, kot šestošolec gimnazije v Mariboru bi se tudi smel lepše obnašati.

Iz Bizelskega. Dragi „Štajerc“, naznanjam ti, kako se naš župnik Pavlič v politiko vtikajo in hujskajo. Na dan volitve 22. in 23. avgusta tega leta bili so tudi zraven, čeravno niso imeli volilne pravice. Bili so pa svoji stranki zelo postrežni, prepisavali so volilne liste, spodbujali ljudstvo za svojo stranko, poštenim možem glase odvzeli in se na vse čine trudili, da bi prišli le farški podrepaniki v občinski odbor. Prosim te toraj dragi „Štajerc“, povej nam, ima župnik pravico, da tako deluje? (Odgovor uredništva: Župnik nima pravice volilcem krivico delati, naznanite reč sodnji in priobčite priče. Postava mu bode pot pravice pokazala. Izročite celo zadevo kakemu naprednemu ali nemškemu odvetniku.)

Iz Podlublja. (Koroško.) 4. septembra t. l. bila je pri nas občinska volitev. V III. razredu zmagali so isti, ki so se držali dekanove suknje. Smejati pa se moramo, da so celo z oblastilom Košičevega Pepčka, katerega „Mir“ tako sovraži, za farja glasili. Kako veselo vihrala bo sedaj farška kuta! Istim pa, ki so kompromis (pogodbo) sklenili, svetujemo v prihodnje za bolezen na očeh flašico lurške vode.

Iz Hajdine pri Ptuj. Naš kaplan, katerega vsi ljubimo in spoštujemo, ki so res tak duhovnik, katerih si želimo, so nas zapustili in se v Ptuj preselili, kam so premeščeni. Častitamo Ptujčanom, da so dobili tako pridnega kaplana, kateri se ne vtika v politiko in le svojemu poklicu živi. Slava pravemu dušnemu pastirju.

Črna pri Pliberku. Mariborško farsko-klerikalno glasilo „Naš Dom“, dobro znani lažnjivi smrdljivci priobčil je nad vse neumen neslan članek, v katerem kriči in tuli, da si „Štajerčevi“ pristaši iščejo neveste potom oznanil v „Štajercu“. To ga jezi, to ga pika. Pa kaj li to briga tega umazanega farškega

lističa? Aha, že vemo. V „Naš Domu“ še nikdar ni bilo čitati oznanil glede ženitve, ker v taki smrdljivi cunji bi se vsak sramoval kaj takega priobčiti dati, nadalje nikdo takih povaljenih farških devic, kakor jih ima „Naš Dom“ za ženitvo godnih kar cele kupe na razpolago, niti pogledati noče, manj pa še z njimi seznaniti. „Naš Dom“ že ve, da se zastonj ne jezi, kaj ne? Mi ti ne moremo pomagati, pomagaj si sam s tem, da boš drugokrat molčal s takimi članki, drugače se še bolj pogrezneš v blatu, v katerem že itak do vrata tičiš. — Mi zavedni mladeniči in možje bomo si pa še nadalje v našem priljubljenem naprednem „Štajercu“ iskali neveste, če bo treba. Vedi „Naš Dom“, mi hočemo le napredna dekleta, ne pa tistih onemu glih farških po vosku dišečih devic, ki se valjajo včasih celo noč na kakem farškem shodu, daleč od doma, pijane in brez sramu. Mladi kaplanček, vročekrvni jim je voditelj in učitelj v vsem, vemo že. Mi napredni mladeniči niti ne pogledamo takih malovrednih deklet. Zapomni si to, „Naš Dom.“ Nas pa pusti pri miru, ti črnih, če ne ti bomo še krepkeje navili ušesa in te okrtali do kosti, da bo svet videl tvoje zlobnosti, tvojo hinavščino in tvojo potuhnjenost. Mi napredni pošteni mladeniči, oklenimo še se pa trdneje našega „Štajerca“ in ti mariborska farška capa drži svoj blatni rilec. Ti pa „Štajerc“ sprejmi najtoplejše pozdrave od zavednih koroških fantov in deklet. Živel napredek, živila prava zavednost. Napredni mladenič.

Od Velike Nedelje. Tukajšnje katoliško bralno društvo „Mir“, katerega načelnik je provizor nemškega viteškega reda g. Jakob Menhart je na malo meše dan priredilo na vrtu g. Alta veselico s tombolo. Da se pri takih veselicah, katere se vršijo pod munificenco slavne gospode v črnih suknjah rado hujska, nam je znano; da bi se pa to zgodilo tako nesramno in predrzno, kakor pri omenjeni veselici, si ne bi bili mislili. Žrtva je bila grajščina nemškega viteškega reda. Kaj da je le nemški viteški red včinił tem nemirnežem? Ali ga znabiti zategadelj črtijo, ker stori toliko dobrega za ljudstvo, kateremu skrbi za dober zaslužek in ga podpira na vsak način, ker mu je sezidal bolnišnico ali ker je tujcem podelil mastno faro, ki jim prinaša dovolj dohodkov? Kajti brez ugovora, uredniki te nesprotnosti v Altovem vrtu so velikanski klerikalci pod vodstvom odgovornega načelnika društva, „Mir“ g. provizorja Jakoba Menharta in njegovega kaplana. Ker bi pa bilo zelo nepristojno, ako bi ta gospoda vstala zoper svojega krušnega očeta, nemški viteški red, naročila sta si za to efijaltesko postopanje iz sodnijskih poročil znane prefekta mariborskega knezoškofijskega semenišča in urednika g. dr. Korošeca. Vsak človek si mora misliti, da so temu tujcu velikonedeljske razmere neznane in zategadelj mora tudi vsak človek uganiti, kdo da mu je to nesramno pridigo diktiral, katero je držal v Altovem vrtu. Sv. pismo pravi: Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe.“ To je želja, stvar je druga. Dragi bralci, iz duhovnih ust smo slišali besede, katerih nismo vajeni slišati od

možev, ki se dičijo kot Božji namestniki na zemlji. Dr. Korošec je začel svojo pridigo s priliko od nekkih treh grajščinskih slugov. Ni bilo težko uganiti, koga da misli, ali nekaj še je vendar pozabil omeniti, namreč: Ti trije slugi so tudi enkrat gonili neko gizdavo in smledavo tele v Maribor na sejem, toda niso ga mogli prodati, potem so ga zastavili pri nekem plotu. Iz tega teleta je postal bik, ki še današnji hrusta koruzinje v nekem zgradišču v Mariboru. Dragi bralci, saj veste, zakaj da so biki na svetu. Slavni govornik je dalje blatil o desetini in v splošnem o starodavnih razmerah, citiral je zgodovino, kakor da so se v 16. stoletju kmetje vzdignili zoper grajščine, da so s sekirami, kosami in drugim orodjem šli nad grajščake, da bi jih ubili, toliko, da ni natanko povedal, da bi tudi sedaj poskušali ta experiment, ter se z brahijalno močjo vrgli na grajščinske služabnike. Ne razumemo, da se taki škvalski govori smejo držati pod milim nebom. Najbrž ima slavno okrajno glavarstvo [sedaj počitnice. Če ravno so nam slabosti gospoda provizorja Menharta znane in mu tedaj zelo ne prizanesemo, kar se je govorilo v Altovem vrtu, vendar ostane le samo on kot načelnik društva „Mir“, ki je veselico priredilo odgovoren za vse, kar se je prigodilo. In zategadelj kličemo: Ali je nemški viteški red namenjen zahtevati opravičenje od svojega provizorja o govoru znane hujskača dr. Korošeca? Pri tej priliki prosimo, naj nas nemški viteški red reši sedanjih duhovnikov. Sveti mir v celi fari bode mu večna hvala.

Videm, Spodnji Štajer! Čujte, čujte, tudi duhovniki „Štajerc“ Tebe berejo. To nam dokaže število 36 „Slov. Gospodarja“. Sedaj, ker je nekdo nereelne in tajne misli in mnenje gosp. Žičkarja izdal, ga hudo jezi in krivi Štajerčijance, da občini škodujejo. Žičkar, Vi zahtevate in mi Vam bomo resnico povedali. Kedaj je Vaše podjetje ustanovila Videmska občina? Nam ni znano. To vemo, da bi Vi radi občini prepustili, kajti ta stvar za Vaš žep kritično zgleda, to pa ne gre. Ali Vam že to ni 26. majnika 1904 gospod deželni komisar dr. Stepantschitsch razlagal, in Vi ste takoj začeli z njim v Vam tako sovražni nemščini govoriti, da nebi drugi občinski odborniki razumeli. Žičkar, mi Vas dobro poznamo. Gotovo ste tudi odlok deželnega odbora z dne 20. aprila 1905 štev. 4766 čitali, v katerem deželni odbor garancijo občine Videm za Vašo podjetje odkloni. Ako Vam je neznan, v občinski pisarni na Videm je na razpolago. Lahko sedaj trdite, da je podjetje skozi nerednost v slab glas prišlo, saj ste sami po časnikih razbohnali. Ni škoda, katero je dotični nesrečnež zakrivil, do vinarja poravnana, in še več? Ako bi le Vi taiste obresti tako pošteno občini dali, katere tam slišijo, ali pa če bi Vaš šef Ban svoj dolg tako natančno občini poplačal. Skrbite za to, kajti čas je že davno pretekkel, ko bi moral občeslavni župan Ban znesek 645 K 56 v. povrniti, a do danes še ni. Vi pa nimate sreče ne pri konzumih, ne pri loteriji, sedaj se pa zgovarjate na druge. Gotovo se gospod Ašič na izraz gospoda sodnika, da je to podjetje

zemlji. rojen otrok (ein todgeborenes Kind) spominja. vidite, kako zaupanje ima Vaše podjetje. Smola, — o ti presneta smola. Zatoraj držite se pod Žičkar cerkvenih reči in Vašega gospodarstva, ne bode Vaša kuharica Micika proti Vašemu stricu, če jaz ne bi bla, gospod še hlač ne bi imeli. novo kožo gospoda župana Bana bomo prihod- pokrtačili. Še eno vprašanje? Zakaj se pa Ban pa na Hrvaško?

Štajerčijanci.

Iz Črešnjavca. Ženski boj v farovžu. — Ako se krik in pretep iz slabe in najslabše bajte, ne to gotovo v čast prebivalcem; — če se pa to in sicer zmiraj hujše iz farovža, kateri bi moral kraju v vsakem oziru in v prvi vrsti v lep ed ta presega že vso dostojnost. Neka tercijska, ma šivilja iz Starega loga, ktera med drugim po- ga g. župniku članke sestavljati, da napadata in jeta v časnikih poštene farane sprla in spopadla je v farovžu z neko staro Krulko; g. župnik pra- ji „mati.“ — To je namreč mati neke Micike, era zauživa ves upljiv in nagnenje gospoda. Mati alka pa sumniči, da njeno hčer šivilja pri gospodu kopava in pravi, da to ne gre in ne sme biti, bi šivilja se kratkočasila z gospodom v njegovi in pri vsakem čaju — in da nihče ne sme sli- kaj se pogovarjata. — Nadalje Krulka ne trpi, or sama pravi, da bi gospod župnik, kateri nika- šne hiše ne obiskuje, ravno v hiši šivilje, kjer o dve ženski stanujeta, in sicer v pozni noči za- al. To ne gre, naj pride kam hoče, pravi Krulka, ti njena hčer služi že gospodu župniku odkar so še kaplan in ko je iz šole stopila. V ti službi ajala si je Micika bolezen, da mora iti vsako ali ko drugo leto v toplice, kakor hitro se namreč ezen ponovi. — Šivilja zopet trdi, da ne miruje, ler ti hrvatski baburi, namreč Krulka in Micika zgineta iz farovža. Pred par dnevi je šivilja v rečji razburjenosti zagnala v farovžu g. župnika v da so knjige in pisma kar po potu frčale, ter ala, ako ne zginejo te babure iz farovža, pojde k niji in škofijstvu in bode tam izdala in izpovedala karkoli ve. — Krulko pričakala je šivilja po opravi pri cerkvi, jo prišla pred ljudmi, nakle- in vrgla ob tla, da je komaj kimala potrta jav- e proti farovžu; za njo šla je v farovž kričec ši- a, nazadnje povešen, g. župnik. — V farovžu bil kreg in prepir, in gospod župnik bil je v največ- zadregah, gotovo rajši bi bil v zadnjem kotiču v lu, kajti kratki in zagovarja eno, — zine druga, kaj bi se tu vse slišalo, Bog ve, pa tudi gospod nik. Trde živce ima g. župnik, kakor sam pravi, vendar padlo mu je korajžno srce v hitrici, šel ter se zaklenil v sobo; tam je ubudil gotovo gri- go, premišljeval preteklost in bodočnost. Babure ga pregnale. Krulka je javkala v bolečinah, šivilja je šla korajžna, zmage zvesta in grozivši se proti mu. — Kaj bodo k temu počenjanju rekli naš častiti knezoškof? Mi jih obljubujemo, žalili se o; pa saj bi bila proti temu lahka pomoč. Gosp. nik pa jo bo že en mal zasukal, saj se šteje kod

vzor pravega duhovna, posebno čistosti. Ja, ni mo- goče, da bi bilo razmerje tako; to le zmislijo hu- dobni Črešnjevčani, in to lažnjivi „Štajerc.“ Oh, ko bi teh hudodnih, lažnjivih časnikov ne bilo, — kaj bi potem neki ljudje lahko na tihem in skriv- nem vse počenjali. — Aha! —

Iz Ptujске gore. Volite v. Volitev občinskega odbora vršila se bode pri nas v četrtek dne 21. tega meseca ob osmi uri dopoldne in se prosijo vsi napredni volilci, da ja gotovo pridejo k volitvi, da enkrat klerikalni regiment ovržemo, pod katerim že občina Ptujška gora več let trpi in med katerim časom je toliko škode narastlo za občino, da še naši otroci ne bodo mogli vse spet v red spraviti. Toraj napred- njaki, pridite polnoštevilno k volitvi, volite takega moža, ki je naprednega mišljenja, ki je za napredek, ki bo skrbel za blagostanje in pravico. Ljubi na- prednjaki, gotovo še Vam je danes žal za denar, ki ste ga morali dati, da se je farovž z tolikimi kmeč- kimi krajcarji prenovil in olepšal. Pol manje bi stalo celo prenovljenje, ako nebi trajajoče ka- menite podboje pri vratih (türstoke) in oknah (fen- sterstoke) odstranili in lesene naredili, ki so mnogo manj vredni. Tudi kamenita streha bi še 100 let držala, samo tu in tam treba bi jo bilo malo po- praviti. Ni bilo treba nove strehe iz opeke, ki je lepih bliščečih 300 kron stala, in katere kronice so iz Vašega žepa, kmetje. Pride pa malo hujši veter takoj poškoduje streho in kdo bo moral za popra- vek denar dati, kmetje. Pa še druge načrte imajo, kateri Vam bodo mnogo grošev, ki ste jih z žuli kr- vavo zaslužili, požrli, globobo boste morali v žep segniti, če premaga klerikalna stranka. Ne samo na farovž smemo misliti, mnogo družega je, na kar se moramo ozirati, če premislimo, da mi kmetje komaj toliko imamo, da si zamoremo naše najpotrebnejše reči spraviti. Pa naš sedanji občinski odbor se zato ne briga, trikrat preplačuje če kaj kupi ali nare- diti da, samo da hitreje izprazni občinsko kaso in da jo potem spet kmetje napolniti morajo, je umevno. Volite toraj prave moze, volite naprednjaki pravične moze, ne duhovnika, ta spada v cerkev, pa tudi ne učitelja, ta ne ve, kako težko si kmet denar služi. Ne dajte se pregovoriti in pazite na zanjke, ki vam jih klerikalci stavijo, premislite, da si bodo nasprot- niki na vse načine prizadevali, vas pregovoriti in vas od volitve odvrčati. Kakor skala trdno stojte, trdno držite se vašega prepričanja, ne dajte se zmotiti.

Odbor naprednih kmetov.

Iz Faal-a. Preteklo je že sicer nekaj časa, ko je neka klerikalna cunja priobčila iz naše občine nek dopis, vkljub temu pa mislim, da še ni zamujeno, na istega par besedi izgovoriti. Resnično je, da sem se pred par leti zraven kovaštva pečal tudi z krčmarijo, ni pa res, da bi bil točil judovsko brozgo, ampak imel sem vino od zanesljivih, dobrih krščanskih tvrdk. Ako se je tu in tam kateremu mojih gostov v glavici malo zavrtelo, tako mislim, da še ni bil ni- kakoršen vnebovpijoč greh, posebno pa ker se dobra volja in poštenje v družbi mojih gostov ni kalilo. Pač

pa se je začela pri nas pozneje točiti nevarna brozga, katere se je neki klerikalni in prebrisani (?) kmetič v tolikaj meri nalezal, da je pozabil na svoj zakonski stan in bil v svoji zmoti po nekem neljubem prišlecju tako iznenaden, da je celo svoj klobuk na licu mesta (v nekem škednju) pozabil ter jo golov glav pobrisal. Nadalje bil je gotovo tudi dotični zmotoglavec tudi takrat judovske brozge poln, ko je meni v sosedni krčmi ponujal 40 K, ako mu obljubim, da ostopim od ptujskega „Štajerca.“ Težko bilo je gotovo možicelju pri srcu, ko je videl, da celo z bliščečimi 40 K pri meni nič ne opravi, premisliti bi moral, da denar ni vse na svetu in da z denarjem tudi ni vse za doseči. Kdor si upa meni nepoštenost očitati, naj stori to meni v lice ali naj naznani c. kr. sodnji ali kaki drugi oblasti, pri kateri mu takoj bodem zavezal zamazan gobec. V kratkem pa poročal ti bodem ljubi „Štajerc“ prav zanimive novice iz naše občine. K. K. k,

Iz Dobja pri Planini. Dragi „Štajerc“ veliko si že pisal o župniku „Vurkelc“ v Dobji, pa ker se ta gospod nič ne poboljša, temveč le vedno hujše postopa, hočem ti povedati in prositi, da spraviš v javnost še to-le: Zdaj ko se je župnik denarjev nalezal, ko je več faranov nafarbal, da so mu nosili denar, in obetal, da bo kupil kaplana, zdaj pa namerava svojo kšeftfurerco „Maliko“ ali kakor njo ljudi navadno imenujejo, „cerkveno“ Maliko, navidezno omožiti. Zbral je njej fanta, kateri je v neki družbi, kakor ona, neki Tonče dobro znani hujskač, farški podrepnik, in štifelpucer, skoraj vsak dan pri njej v farovžki štacuni postopa; vozita se po dva dni okol, župnik njima da konja in voz, in se pogovarjata, kako bi se ženila ker denarja nobeden nima. Pa to je baje le družnikom in tistim, kateri Vurkelcu pete ližejo dovoljeno, za katerega drugega bil bi to velik greh si z drugim spolom znanje delati in si poštenost oskrunjati ali omadeževati. Malika še ni kmečka, ampak nezakonska kočerska hči, akoravno nosi sedaj klobuk na glavi, uhane, in družbeno svetinjo, pa to še vse ne zadostuje, da bi njo ne poznali in ne vedli od kot da je. Pa saj to je samo župnikova skrivnost, on misli, da nas lajhuje pa ne misli, da nam meče pesek v oči, pa ne, in še enkrat ne. Res čudno, — postave so navadno za vse enake pa Vurkelc je božje postave predelal, njegovim privržencem in družnikom je dovoljeno si z žensknim spolom znanje delati in poštenost oskrunjevati, drugim pa ne, za druge pa je to velik greh. Ako bo to predelovanje božje postave veljavno, pa res ne bo hudo v nebesa priti, samo župniku se mora začeti pete lizati, pa iz ubogih ljudij denarje izsesavati in iste prav dobro farbati ali „plaušati“, pa se naenkrat božja postava prenaredi, in tistemu, kateri to stori je vse dovoljeno, kakor župnik „Vurkelc“ trdi.

Dokazov zmožen faran.

Gospodarske stvari.

Grozdne drozgalnice. Maščenje grozdja je precej zamudno in drago delo. Osobito povzroča večim vinogradnikom, če ga opravljajo po stari navadi z nogami, mnogo stroškov. Čestokrat se dogodi, da pušča ta ali oni posestnik, ki ne more dobiti težakov za maščenje, mošt dlje časa na tropinah, nego bi smel in zato ne dobi onega finega vina, kakor bi ga lahko, ako bi mošt ob pravem času odtočil. Onim vinogradnikom, ki pridelajo količkej večjo množino grozdja svetujemo radi tega, naj si priskrbé grozdno drozgalnico, ki jim bo opravljala maščenje hitro in ceno. Oni denar, ki imajo dati letos težakom, potrosijo naj za to pripravo in iznebé se za vedno nadaljnih stroškov. Če mastimo grozdje z nogami, se zelene jagode res ne raztržejo tako lahko, kakor med železnimi ali lesenimi valjarji, kar vpliva kolikor toliko na dobroto vina, toda če pri trgatvi pazimo, da odbremo, kar je na grozdju slabega, dosežemo isti uspeh tudi z drozgalnico. Ž njo si pa vendarle prihranimo najmanj eno četrtino dela. Osobito je potrebna drozgalnica tedaj, če smo grozdje prej robkali na mreži, ker se čiste jagode z nogami precej težavno mastijo. Prednost maščenja z drozgalnico pred maščenjem z nogami spoznali so že nekateri naši vinogradniki in zato so si že nabavili to pripravo, ali pa si jo mislijo nabaviti. Kdor se natančneje zanima za grozdne drozgalnice, damo mu radi naslov, da si naroči cenik od napredne tvrdke.

Pisma uredništva.

Na vprašanja, tičoča se naslovov oznanil damo le tedaj odgovor, če je pridjana znamka (marka). — „Zakaj vera peša.“ Kdor želi številki, v katerih smo priobčili izvrsten članek „Zakaj vera peša“, naj nam piše, dokler imamo še liste. Mnogo pisem, ki smo jih dobili v članku „Zakaj vera peša“ je nas prepričalo, da so nas bralce razumeli. — **Murščak.** Idite k pošti in recite, da se boste na pošto ravnateljstvo pritožili, če se vam to še enkrat zgodi. List vam mora pismonoša na dom prinesiti, ne sme pa ga pri sosedih ali pri kaki drugi hiši oddati. — **Brežice.** Dopis, kakor ste ga nam vi poslali, ne moremo rabiti. Prosimo, poročati nam o izzidu slavnosti bojnega društva. — **Gornja Radgona:** Hvala za poslano; priobčimo prihodnjici! — **Sv. Lenart v Slov. gor.** Tokrat ni mogoče, manjka nam prostora. Dopisi, ki jih tokrat nismo priobčili, pridejo prihodnjici na vrsto!

Prosimo, da se nam oznanila (inserati) najdalje do podeljka pred izdajo lista vposljejo, pozneje nam ni mogoče ustreči. Isto velja tudi za dopise.

Loterijske številke.

Trst, dne 2. septembra: 82, 89, 84, 62, 85.
Gradec, dne 9. septembra: 62, 16, 88, 76, 73.

Svoji k svojim.

Naprednjaki, podpirajte samo obrti in gostilne somišljenikov, naprednjakov. Ogbajte se takozvanih „narodnih“ trgovin klerikalcev in prvakov!